

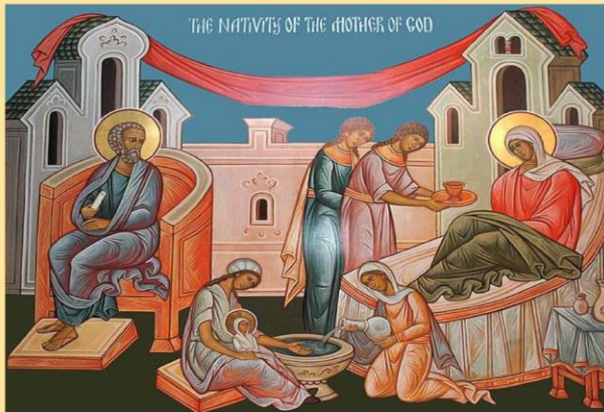

SAINTE VARLAAM – ORTHODOX CHURCH
NEW BRUNSWICK
CANADA

PICATURI DE INTELEPCIUNE

„Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu”

(Proverbe 1:7)

Volum 2 □ Septembrie 2020

“Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea, că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos, Dumnezeul nostru. Și dezlegând blestemul a dat binecuvântare și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viață veșnică.”

Redacția

Camelia Popescu – Secțiunea română
Marilyn Jackett - Secțiunea engleză
Olga McIntosh - Secțiunea rusă
Luna Elias - Secțiunea arabă
Pr. Cezar Pelin

Moncton
Septembrie 2020

Înființarea Misiunii noastre coboară nu mult în istorie. Gândul și nevoia unui lăcaș de cult, în care românii din Provincia New Brunswick să se reunească în rugăciune, sub mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu, au prins contur în anul 2012, când a început și dialogul cu Arhiepiscopia Ortodoxă Română din America, în perspectiva numirii unui preot slujitor permanent.

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Nathaniel, începând cu prima slujbă, din ziua de Crăciun 2016, și până în luna iulie 2020, Sfânta Liturghie a fost oficiată în fiecare duminică, alternativ, în fiecare din cele mai importante locații ale Provinciei - Moncton, Fredericton și St George. De asemenea, Sfintele Slujbe sunt adresate nu numai credincioșilor de naționalitate română, ci și credincioșilor ortodocși de alte naționalități, limba liturgică fiind, atât româna, cât și engleza, în egală măsură.

25 iulie 2020 – MOMENT ISTORIC. În această zi, Sfântul Ierarh Varlaam și-a găsit casă de rugăciune și de pomenire, prin aceea că a fost semnată oferta de cumpărare a unui lăcaș de cult. Locația este 28 River Glade Rd., River Glade, New Brunswick.

În ziua de 6 august, în noua locație a fost oficiată Slujba Aghezmei și Slujva Acatistului Sfântului Ierarh Varlaam.

În data de 9 august, pentru prima dată, a fost celebrată Sfânta Liturghie în Biserica Noastră Parohială.

Mulțumindu-i lui Dumnezeu pentru toate realizările de până acum, avem datoria sfântă de a zidi Biserica tainică înăuntrul nostru și între noi, precum și de a purta de grijă și a înfrumuseța lăcașul de cult, pe care ni l-a scos în cale.

Să ne cultivăm viața noastră duhovnicească, prin participarea activă la Sfintele Slujbe, prin aducerea copiilor și tinerilor la Biserică, spre a-i învăța principiile de căpătâi ale credinței noastre - dragostea și iertarea.

Fie ca Bunul Dumnezeu să binecuvinteze Provincia și Comunitatea noastră, ca să trăim în pace, bucurie și armonie și să ne păzească de toată uneltirea celui viclean.

(Contact)

Parish Priest: Rev. Fr. Dr. Cezar PELIN

Address: 12 Sutton Court, Moncton, NB, E1G 2G8

E-mail: caesarpelin@gmail.com

Cell.: 1(506) 878-1317

Parish Council President: Mrs. Cristina Vadureanu

E-mail: c.vadureanu@yahoo.com

St. Varlaam Church

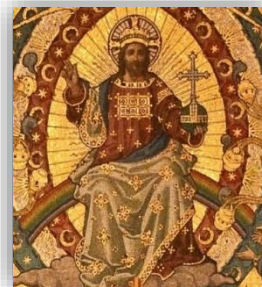
Address: 28 River Glade Rd., River Glade, NB

Website: <https://www.saintvarlaam.ca>

Facebook: <https://www.facebook.com/NewBrunswickStVarlaam>

Începutul Anului Bisericesc

1 septembrie 2020

Data de 1 septembrie, pentru începutul anului bisericesc a fost împrumutată de la evrei. Așa ne arată și Sinaxarul din Minei, pentru ziua de 1 septembrie. Evreii încep calendarul cu luna Tișri, adică cu septembrie. În prima zi din luna septembrie, evreii aveau zi de odihnă și aduceau Domnului ardere de tot.

Potrivit tradiției, Mântuitorul Iisus Hristos și-a început activitatea publică în ziua de 1 septembrie, când a intrat în sinagogă și a citit cuvintele prorocului Isaia: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru care

M-a uns să binevestesc săracilor; M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi vederea; să slobozesc pe cei apăsați, și să vestesc anul plăcut Domnului“ (Isaia 61.1-2 și Luca 4.18-19).

Un alt motiv al sărbătoririi anului bisericesc în prima zi a lunii septembrie este tradiția moștenită din Legea Veche, potrivit căreia în această zi a început creația lumii.

Începutul Anului Nou bisericesc a fost instituit de Sfinții Părinți la Sinodul I de la Niceea, în amintirea intrării lui Hristos în mijlocul adunării evreilor vestind tuturor anul bineplăcut Domnului.

Tot în ziua de 1 septembrie, Biserica a rânduit să fie pomenit Sfântul Cuviosul Dionisie Exiguul, din Dobrogea (România), care a alcătuit cronologia creștină, numărând pentru întâia oară anii începând de la Hristos.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Care ai pus vremile și anii întru a Ta stăpânire și îndreptezi toate cu iconomia Ta cea cerească și întru tot bună, mulțumim Ție pentru îndurările minunate pe care le-ai făcut asupra noastră în toată vremea trecută a vieții noastre și Te rugăm, întru tot Îndurate Doamne: binecuvântează cununa anului ce a sosit cu bunătatea Ta și păzește pe binecredincioșii creștini de pretutindeni, pe păstorii și învățătorii noștri; înmulțește zilele vieții noastre întru sănătate deplină sufletească și trupească și ne dăruiește sporire în toate faptele cele bune. Dăruiește de sus bunătățile Tale întregului Tău popor: sănătate și mântuire și întru toate bună sporire. Sfântă Biserica Ta, țara noastră cu toate orașele și satele, izbăvește-le de toată reaua întâmplare, dăruindu-ne tuturor pace fără de tulburare. Răzvrătirile eresurilor strică-le cu puterea Ta, iar pe noi întărește-ne, Doamne, întru iubirea Cea către Tine și întreolaltă, ca să ne învrednicim cu inimă curată totdeauna a aduce mulțumire Ție, Părintelui Celui fără de început și Unuia Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, Dumnezeului Celui slăvit întru o ființă, și a cânta preasfântului Tău nume: Slavă Ție, Dumnezeului și Binefăcătorului nostru, în vecii vecilor! Amin. (Minei – Ziua 1 Septembrie)

Duminica a 13-a după Rusalii

(Pilda lucrătorilor celor răi)

6 septembrie 2020

Textul Evangheliei:

” Ascultați altă pildă: Era un om oarecare stăpân al casei sale, care a sădit vie. A împrejmuit-o cu gard, a săpat în ea teasc, a clădit un turn și a dat-o lucrătorilor, iar el s-a dus departe. Când a sosit timpul roadelor, a trimis pe slugile sale la lucrători, ca să-i ia roadele. Dar lucrătorii, punând mâna pe slugi, pe una au bătut-o, pe alta au omorât-o, iar pe alta au ucis-o cu pietre. Din nou a trimis alte slugi, mai multe decât cele

dintâi, și au făcut cu ele tot așa. La urmă, a trimis la ei pe fiul său zicând: Se vor rușina de fiul meu. Iar lucrătorii viei, văzând pe fiul, au zis între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să-l omorâm și să avem noi moștenirea lui. Și, punând mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au ucis. Deci, când va veni stăpânul viei, ce va face acelor lucrători? I-au răspuns: Pe acești răi, cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători, care vor da roadele la timpul lor. Zis-a lor Iisus: Au n-ați citit niciodată în Scripturi: "Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului. De la Domnul a fost aceasta și este lucru minunat în ochii noștri"? De aceea vă spun că împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da neamului care va face roadele ei. Cine va cădea pe piatra aceasta se va sfărâma, iar pe cine va cădea îl va strivi". (Matei 21.33-44)

IDEI PRINCIPALE:

- *Dumnezeu dorește să împlinim voia Lui în mod liber*

Plecarea departe mai are și înțelesul de îndelungă răbdare a lui Dumnezeu, Care nu pedepsește pe om imediat după ce a săvârșit păcatul, ci, prin diferite mijloace, voiește să-l întoarcă din calea păcatului, pe calea împlinirii poruncilor Sale.

- *Să nu ne facem stăpâni în casa Stăpânului*

Comportamentul lucrătorilor răi din vie este comportamentul oamenilor răi care, după ce au fost chemați în via Domnului sau în lucrarea lui Dumnezeu, uită repede de stăpân și se fac stăpâni ei înșiși, considerând via ca fiind o proprietate a lor. De aceea, Mântuitorul le spune: "Împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da neamului care va aduce roadele ei"

- *Chemarea lui Dumnezeu implică slujire responsabilă din partea oamenilor*

Să nu punem stăpânire pe Biserică, socotind "Via Domnului", adică Biserica lui Hristos, ca și cum ea ar fi proprietatea noastră personală. Să nu ne lenevim, deoarece vom da seama de modul în care am predicat sau am ascultat Evanghelia, am săvârșit sau primit Sfintele Taine, am ajutat pe alții sau am primit ajutorul lor, de felul în care am împlinit sau nu voia lui Dumnezeu în lucrarea noastră

Nașterea Maicii Domnului

8 septembrie 2020

Textul Evangheliei:

” Și pe când mergeau ei, El a intrat într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Iar Marta se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute. Și, răspunzând, Domnul i-a zis:

Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești; Dar un lucru trebuie: căci Maria partea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea. Și când zicea El acestea, o femeie din mulțime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecul care Te-a purtat și fericți sunt sânii pe care i-ai supt! Iar El a zis: Așa este, dar fericți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc". (Luca 10.38-42 și 11.27-28)

IDEI PRINCIPALE:

- Maica Domnului este ocrotitoarea familiei și a părinților care nasc copii; este ocrotitoarea copiilor, a mamelor, dar și a fecioarelor.

- Maica Domnului este bucurie și iubire pentru cei pe care nu-i mai iubește nimeni, pentru cei uitați, pentru cei singuri, pentru cei abandonati.

- Maica Domnului este model de smerită ascultare.

- Maica Domnului ne arată taina Bisericii care duce la viață veșnică pe cei care cred în Hristos.

Duminica dinaintea de Înălțarea Sfintei Cruci

13 septembrie 2020

Textul Evangheliei:

„Răspuns-a Iisus și i-a zis: Adevărat, adevărat zic ție: De nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vadă împărăția lui Dumnezeu. Iar Nicodim a zis către El: Cum poate omul să se nască, fiind bătrân? Oare, poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască? Iisus a răspuns: Adevărat, adevărat zic ție:

De nu se va naște cineva din apă și din

Duh, nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este. Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să vă nașteți de sus. Vântul suflă unde voiește și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine, nici încotro se duce. Astfel este cu oricine e născut din Duhul. A răspuns Nicodim și i-a zis: Cum pot să fie acestea? Iisus a răspuns și i-a zis: Tu ești învățătorul lui Israel și nu cunoști acestea? Adevărat, adevărat zic ție, că noi ceea ce știm vorbim și ce am văzut mărturisim, dar mărturia noastră nu o primiți. Dacă v-am spus cele pământești și nu credeți, cum veți crede cele cerești? Și nimeni nu s-a suit în cer, decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer. Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului, Ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea”. (Ioan 3.3-17)

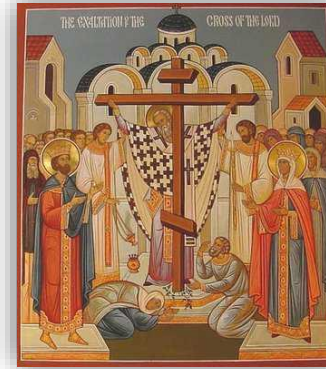
IDEI PRINCIPALE:

- *Crucea, izvor de mântuire și de viață veșnică*
- *Pretutindeni unde locuiesc creștinii adevărați întâlnim semnul Crucii*

Crucea Mântuitorului Iisus Hristos reprezintă iubirea lui Dumnezeu arătată oamenilor într-o lume plină de ură și de violență. Smerenia împreună cu răbdarea îndelungă a Mântuitorului Iisus Hristos, arătată pe Cruce, face din Sfânta Cruce armă nebiruită și semn de înfricoșare pentru demoni, care sunt mândri și răi. În noaptea de Paști, noi ridicăm cu ambele mâini Sfânta Cruce în văzul tuturor, adăugăm lumânarea de Înviere la ea și spunem: ‘*Hristos a Înviat!*’, apoi ni se răspunde: ‘*Adevărat a Înviat!*’, deoarece Hristos Cel răstignit este Hristos Cel Înviat, Care și după moartea Sa poartă în trupul Său semnele Crucii, adică semnele cuielelor din mâini și picioare, precum și semnul lăsat de lancea care L-a străpuns.

Înălțarea Sfintei Cruci

14 septembrie 2020

Textul Evangheliei:

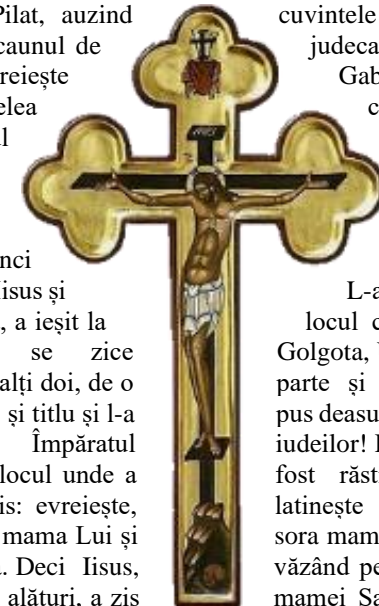
„Când L-au văzut deci arhierii și slujitorii au strigat, zicând: Răstignește-L! Răstignește-L! Zis-a lor Pilat: Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu-L găsesc nici o vină. Iudeii i-au răspuns: Noi avem lege și după legea noastră El trebuie să moară, că S-a făcut pe Sine Fiul al lui Dumnezeu. Deci, când a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s-a temut. Și a intrat iarăși în pretoriu și I-a zis lui Iisus: De unde ești Tu? Iar Iisus nu i-a dat nici un răspuns. Deci Pilat i-a zis: Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te eliberez și putere am

să Te răstignesc? Iisus a răspuns: N-ai avea nici o

putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dat ție de sus. De aceea cel ce M-a predat ție mai mare păcat are. Deci Pilat, auzind cuvintele acestea, L-a dus afară pe Iisus și a șezut pe scaunul de judecată, în locul numit pardosit cu pietre, iar evreiește Gabbata. Și era

Vinerea Paștilor, cam la al șaselea ceas, și a zis Pilat iudeilor: Iată Împăratul vostru. Deci au strigat aceia: Ia-L! Ia-L! Răstignește pe Împăratul vostru? Arhierii au răspuns: Nu avem împărat decât pe Cezarul. Atunci L-a predat lor ca să fie răstignit. Și ei au luat pe Iisus și L-au dus ca să fie răstignit. Și ducându-și crucea, a ieșit la Golgota, Unde L-au parte și de alta, iar în pus deasupra Crucii. Și era iudeilor! Deci mulți dintre fost răstignit Iisus era latinește și grecește. Și sora mamei Lui, Maria lui văzând pe mama Sa și pe mamei Sale: Femeie, iată

și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine. După aceea, știind Iisus că toate s-au săvârșit acum, ca să se împlinescă Scriptura, a zis: Mi-e sete. Deci iudeii, fiindcă era vineri, ca să nu rămână trupurile sămbăta pe cruce, căci era mare ziua sămbetei aceleia, au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să-i ridice. Deci au venit ostașii și au zdrobit fluierile celui dintâi și ale celui alt, care era răstignit împreună cu el. Dar venind la

Iisus, dacă au văzut că deja murise, nu I-au zdrobit fluierile. Ci unul din ostași cu sulița a împuns coasta Lui și îndată a ieșit sânge și apă. Și cel ce a văzut a mărturisit și mărturia lui e adevărată; și acela știe că spune adevărul, ca și voi să credeți”. (Ioan 19.6-11, 13-20, 25-28, 31-35)

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini, asupra celui potrivnic dăruiește. Și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău. (Troparul Sfintei Cruci)

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim.

IDEI PRINCIPALE:

- *Semnul Sfintei Cruci este semnul identității creștinilor*

Vorbirea despre cruce, despre răstignirea lui Hristos, ca un tâlhar pe cruce, era o nebulie pentru păgâni, pentru cei care nu credeau în Hristos; era un lucru greu de acceptat că un Dumnezeu Atotputernic se smerește atât de mult, încât moare pe cruce, ca un rău făcător. Dar, spune Sfântul Apostol Pavel, „pentru noi, cei care ne mântuim, crucea este puterea lui Dumnezeu”.

- *Originea sărbătorii Înălțării Sfintei Cruci*

În anul 335, a fost construită o biserică pe locul mormântului Mântuitorului Iisus Hristos, locaș de cult ce s-a numit Biserica Înverii. Ea a fost sfințită în anul 335, în ziua de 13 septembrie, iar în ziua de 14 septembrie, Episcopul Macarie al Ierusalimului, în noua biserică, pe un amvon, a ridicat Crucea și de atunci a început să fie prăznuită Înălțarea Sfintei Cruci (adică ridicarea ei în văzul tuturor), ca sărbătoare, în fiecare an, la Ierusalim. Apoi, sărbătoarea s-a extins și în alte părți ale lumii creștine.

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

20 septembrie 2020

Textul Evangheliei:

„Și chemând la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde sufletul Său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va scăpa. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și

pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său? Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere”. (Marcu 8.34-38, 9.1)

IDEI PRINCIPALE:

- *Dumnezeu respectă libertatea omului*

Dumnezeu dăruiește viață veșnică și fericită doar celor care o caută sau o primesc în mod liber

- *De ce trebuie să urmăm lui Hristos?*

Când urmăm lui Hristos nu mergem după un om muritor, ci după Dumnezeu Cel veșnic Care S-a făcut Om pentru ca pe oamenii pământeni și muritori să-i ducă la înviere și la viață veșnică, netrecătoare și nelimitată.

- *Lepădarea de sine - eliberare de egoism pentru a iubi fără patimă*

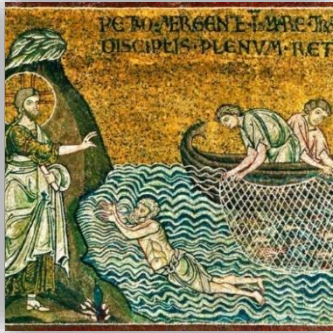
Aceasta înseamnă schimbarea felului de a fi și de a viețui, adică să nu mai trăim în mod egoist, numai cu gândul la noi înșine, ci mai întâi să ne gândim la Dumnezeu, Izvorul vieții noastre, și la cei din jurul nostru, părinți, frați, vecini, oameni săraci, bolnavi, neajutorați și, astfel, de la iubirea de sine egoistă sau pătimașă să trecem la iubirea sfântă de Dumnezeu și de semenii noștri.

Duminica a 18-a după Rusalii

(Pescuirea minunată)

27 septembrie 2020

Textul Evangheliei:

„Pe când mulțimea Îl îmbulzea, ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu, și El ședea lângă lacul Ghenizaret, A văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Și urcându-Se într-una din corăbii care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și șezând în corabie, învăța, din ea, mulțimile. Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis:

Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, că li se rupeau mrejele. Și au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde, Iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos. Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuitul peștilor pe care îi prinseseră. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El”. (Luca 5.1-11)

IDEI PRINCIPALE:

- *Corabia pe mare prefigurează Biserica lui Hristos în lume*

Biserica este corabia mântuirii care ne trece din lumea aceasta, unde viața noastră este amestecată cu păcatul și cu moartea, pe tărâmul celălalt al existenței, în viața veșnică, unde ‘nu este durere, nici întristare, nici suspin’, ci odihnă în Împărăția lui Dumnezeu, care este ‘dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt’ (Rom. 14.17).

- *Smerenia înseamnă ascultare fără a cere explicații*

Semnul smereniei lui este ascultarea de Hristos fără să pună vreo întrebare, fără să ceară vreo explicație și fără să înțeleagă pentru moment ce va urma. Nu știa ce se va întâmpla. Sfântul Petru a ascultat de Iisus doar pentru că Îl iubea și recunoștea că El este Învățătorul său.

- *Ajutorul lui Dumnezeu se dobândește prin ușăciune smerită, osteneală și răbdare multă*

Unii oameni, fiindcă nu au ajuns la o reușită pe care o doreau, au interpretat aceasta ca fiind un eșec, o părăsire a lor de către Dumnezeu. Mai târziu, însă, au constatat că dacă s-au smerit și s-au întărit în credință, cu toate că Dumnezeu nu a răspuns la cererea lor când doreau ei, totuși le pregătea atunci o biruință viitoare sau o binecuvântare mai bogată.

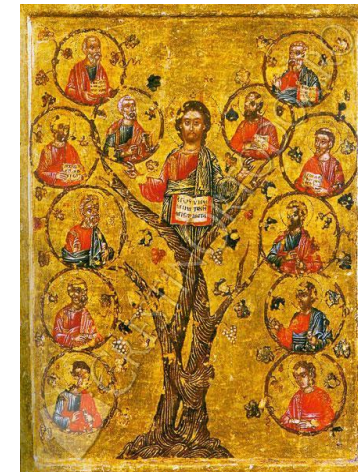
EDITORIAL

„... și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului...”
(Matei 28.20)

Sfintele Taine în viața religioasă a creștinului

Cultul public este elementul definitoriu pentru o confesiune. Viața unei religii nu este redată de învățatura sau doctrina sa, ci ea mustește în cultul pe care îl are. Sfinții Părinți spun că Euharistia este conformă cu învățatura de credință, iar învățatura de credință se întvede în Euharistie. Cu alte cuvinte, cultul divin public este transpunerea în imn, în poezie și în mișcare liturgică a învățaturii de credință predată de către Mântuitorul Hristos și transmisă nouă de către Trupul Său tainic - Biserica - în care „fiecare suntem mădulare în parte”.

Care este relevanța Hristos, cuvinte Evanghelistul Matei, în verset, „... și iată Eu cu zilele, până la sfârșitul 28.20)? Hristos Domnul noi, nu numai în chipul cum spune în pericopa Duminica Înfricoșătoarei încredințează că, dacă vreun semen al nostru, dăruit, ci este prezent real Trupul și Sângele Său, în care se săvârșește în Liturghii. În urma invocării Duhului Sfânt pâine și vin, acestea din urmă nu mai sunt pâine și vin, obișnuite, ci devin, în chip real, Trupul și Sângele lui Hristos.

cuvintelor lui consemnate de către capitolul 28, ultimul voi sunt în toate veacului...” (Matei este prezent între semenilor noștri, așa evanghelică din Judecăți, când ne ne-am milostivit de atunci Lui i-am în Sfânta Euharistie, cea mai mare Taină, cadrul Sfintei rugăciunii și a asupra darurilor de

Tainele sunt slujbe, prin intermediul cărora, în mod special, prin rugăciuni și gesturi liturgice, harul lui Dumnezeu se face accesibil omului, se face accesibil omului care crede. Prima mare taină, pe temelia căreia se clădesc celelalte și prin care Dumnezeu a coborât la om, este Întruparea Sa din Maica cea de-a pururi Fecioară Maria.

Dacă atunci când îl crează pe Adam, Dumnezeu sădește în el suflet nemuritor, care avea menirea unui aluat care să dospescă întreaga frământătură a lumii, a cosmosului, după căderea din rai a protopărinților, prin întrupare, prin asumarea întregii firi umane în Persoana Sa, Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, va deveni aluatul care să dospescă întreaga frământătură a omului și, prin el, să restaureze

întreaga creație. Pe această Taină a Întropării Mântuitorului Hristos se sprijină și se întemeiază toate celelalte Taine ale Bisericii noastre.

Printr-un lemn a venit moartea în lume - pomul cunoștinței binelui și răului din grădina Raiului - și tot printr-un lemn - Sfânta Cruce - a venit și izbăvirea. Și spune o cântare din slujba înmormântării: „Frumos era la vedere și bun la mâncare, rodul ce m-a omorât. Hristos este pomul vieții, din care, mâncând, nu mor, ci strig ca tâlharul: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta!”.

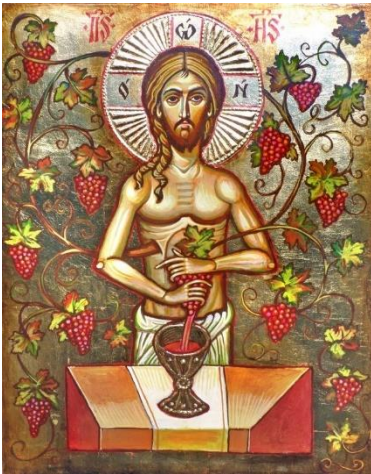
Hristos Dumnezeu a înfăptuit opera de mântuire a omului, a desăvârșit lucrarea de restaurare a lui Adam cel căzut cu tot neamul, dar dacă această lucrare nu ajunge să fie constitutivă fiecăruia dintre noi, în parte, atunci nu ne putem bucura de roadele ei. Prin Întropare, Patimă și Înviere, Hristos a redeschis ușile Raiului, rupând zăpădul cel de demult. Nesticând pecețile Fecioarei, Hristos a zdrobit pecețile iadului, scoțându-l pe Adam din legăturile morții.

Tainele înlesnesc omului accesul la propria mântuire. Știm că, în urcușul său duhovnicesc spre desăvârșire, pe lângă credință și fapte bune, omul mai are nevoie de har. Acest har lui Hristos - prin intermediul cu Persoana lui adevărat și Om Hristos firea umană care să crească și să rostul - „destinul”

Iată ce spune arhiepiscop al XIV, cu privire la intermediul de toate, pentru a ne trebuie să trecem El, să răbdăm și să răbdăm și a suferit de aceea ne și botezăm, ca să ne îngropăm și să înviem împreună cu El, de aceea ne și ungem cu Sfântul Mir ca să ajungem părtași cu El prin ungerea cea împărătească a dumnezeirii și, în sfârșit, de aceea mâncăm hrana cea preasfântă a Împărăției și bem din dumnezeiescul Potir, ca să ne împărțăm cu însuși Trupul și cu Sângele pe care Hristos și le-a luat asupra-Și”.

Biserica noastră numără 7 Taine, prin care omul conlucrează cu Harul lui Dumnezeu, spre mântuire; șapte, după numărul darurilor Duhului Sfânt. Acestea sunt: Botezul, Mirungerea, Mărturisirea, Euharistia, Cununia, Hirotonia și Maslul.

Taina Botezului deschide ușa către celelalte, deoarece Sfintele Taine se administrează doar celor care fac parte din Biserică, iar taina prin care se naște un nou membru al Bisericii este Botezul. Așadar, pe temeiul apei restaurate, adusă la starea cea dintâi a creației, când Duhul Sfânt se purta pe deasupra apelor, se clădesc celelalte sacramente. Din noua apă, din noul lichid amniotic al Botezului, se naște un om nou, un om asupra căruia moartea nu mai are izbândă.

vine în Biserică - Trupul sacrame, prin Taine. Sfintelor Taine ne unim Hristos, Dumnezeu adevărat. În Persoana lui își regăsește sălașul în se dezvolte, își regăsește pentru veșnicie.

Nicolae Cabasila, un Tesalonicul din sec. unirea cu Hristos, prin Sfintelor Taine: „Întâi putea uni cu Hristos, prin toate, câte a trecut suferim și noi câte a El... Căci, într-adevăr,

Primele trei Taine - Botezul, Mirungerea și Euharistia - poartă numele de Taine de inițiere, de încorporare, mai degrabă, în Biserică. Doar cu acestea trei omul se poate mântui. Botezul este ușa de intrare în Împărăția lui Dumnezeu, căci, „de nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea intra în Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3.5). Mirungerea reprezintă pecetluirea, confirmarea în noua viață în care noul botezat s-a născut, reprezintă semnul văzut, prin care celui botezat i se oferă darurile Duhului Sfânt, talanții și talentele, care trebuie cultivate și dezvoltate... și nu îngropate. În

dacă ne creștem în trebuie să ne mod real cu dacă nu vom trupul Fiului nu vom bea Lui, nu vom întrui noi.

Dacă această mai putem

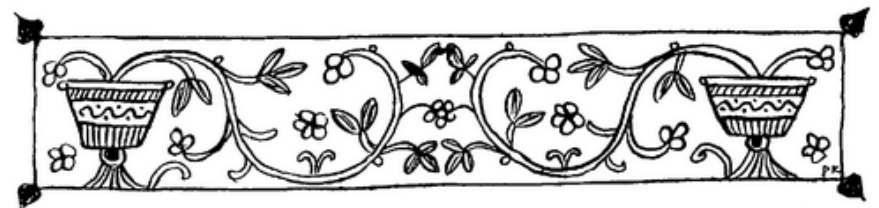
tainele restabilirii sănătății trupești și sufletești - Mărturisirea și Maslul -, dar și de tainele speciale - Preoția și Cununia.

Chiar dacă au un caracter public, săvârșindu-se în Biserică - și putem aminti aici faptul că, în vechime, Tainele erau oficiate în cadrul și în continuarea Sfintei Liturghii, deci aveau un caracter comunitar - , tainele au o destinație individuală. Totodată, ele se adresează doar persoanelor în viață.

Nicolae Cabasila spunea într-o lucrare intitulată *Tâlcuirea Dumnezeieștii Liturghii - Despre viața în Hristos*: „Prin Sfintele Taine oamenii ajung Dumnezeu și Fii ai lui Dumnezeu, iar firea noastră omenească, ce altfel este praf și cenușă, se învrednicește de cinstea, care numai Domnului I se cuvine; se ridică la atâta mărime, încât ajunge părtaș la însăși cinstea și firea cea dumnezeiască.”

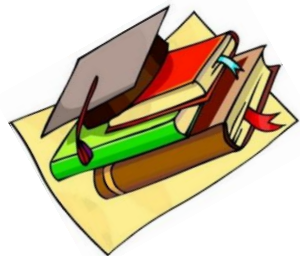
Tainele constituie, așadar, căi de acces, prin care Dumnezeu se pogoară la om, iar acesta se urcă la prototipul său și se adapă din izvorul cel pururea curgător, din care cel ce va bea nu va mai înseta în veci.

Pr. Dr. Cezar Pelin

DICTIONAR

ACATIST,(e) (ὁ ἀκάτιστος - care nu stă jos, neșezător, ὁ ὕμνος ἀκάτιστος - imnul acatist), adică imn care se cântă stând în picioare.

1. Acatistul este un imn de preamărire și de laudă a Mântuitorului, a Maicii Domnului și a sfinților, prin care se cere ajutorul, ocrotirea și mijlocirea lor pentru cei care se roagă. Cel mai vechi acatist este cel al Maicii Domnului sau al Bunevestiri. El este atribuit lui Roman Melodul, din secolul al VI-lea după limbă și tehnică. După unii el ar fi alcătuit de George Amartolos, după asediul arabilor, din 677, după alții de patriarhul Serghie al Constantinopolului, după asediul avarilor și perșilor la 626, sub împăratul Heraclie. Alții îl atribuie patriarhului Gherman I al Constantinopolului, iar alții diaconului George Pisidis de la Sfânta Sofia. El a fost alcătuit pentru a se aduce Maicii Domnului laude și mulțumiri pentru că, după tradiție, a intervenit și a mântuit cetatea Constantinopolului cu prilejul unui asediu, de către barbari, în urma rugăciunii solemne a credincioșilor, în Biserica Sfânta Sofia.

Imnul acatist este alcătuit din 24 de strofe, adică din 12 icoase și 12 condace. Icosul este o cântare bisericească în care se laudă faptele și virtuțile unui sfânt. Este numit icos (οἶκος – casă) pentru că reprezintă templul sau casa gloriei și a virtuților sfântului. Condacul este o cântare de același gen, dar mai scurtă. Aparținând genului liric, condacul și icosul sunt expresia sentimentului de pietate al poetului față de Maica Domnului, de Mântuitorul și de sfinți. Icoasele se termină cu expresia „Bucură-te, Mireasă Pururea-Fecioară” sau „Bucură-te, Sfinte (N)”, de unde imnul se numește în grecește χερετισμοί (salutări). Condacul se încheie cu refrenul “Aliluia”.

După modelul Acatistului Bunevestiri, s-au alcătuit acatiste pentru aproape toți sfinții cu prăznuire în toată Ortodoxia. Acatiste, se citesc în cadrul rugăciunii particulare de către credincioși. Când le folosim în cadrul cultului divin public, atunci le cântăm recitativ, iar răspunsurile stranei pentru „Bucură-te” și “Aliluia” sunt executate recitativ sau melodic.

2. Liste cu nume de credincioși vii și doleanțele sau cererile lor pentru a fi pomeniți de preoți la diverse slujbe: litie, acatiste, Sf. Liturghie sau în mod particular. Acatistele nu trebuie să cuprindă blesteme sau cereri pentru moartea, răul și boala aproapelui. De asemenea, spre a fi pomenite de către Preot, se pot alcătui și liste de ale celor adormiți. Aceste acatiste (liste de nume) se mai numesc și pomelnice. Pentru a-i deosebi, cei adormiți sunt marcați prin semnul crucii.

ISTORIA ÎN ACTUALITATE

„... râvna Casei Tale mă mistuie...”. (Psalmul 69.9)

25 iulie 2020 - MOMENT ISTORIC

Ziua de 25 iulie va rămâne adânc încrustată în inimile Românilor din această Provincie binecuvântată de Dumnezeu, pentru că în această zi, s-a împlinit un vis de decenii poate, acela ca noi, să avem un lăcaș de închinare, pe care să îl lăsăm moștenire copiilor și nepoților noștri. Totodată, această zi este una sfântă și pentru

că Ortodocșii Creștini din zona orașului Moncton se pot regăsi în același loc sacru, spre a aduce rugăciune de mulțumire și de laudă Bunului Dumnezeu.

Încă suntem la început, mai avem multe de făcut, dar putem. Toți laolaltă și împreună cu Dumnezeu vom reuși, de acum încolo să împodobim și să înfrumusețăm Casa Domnului.

Timp de o săptămână și jumătate, s-a lucrat de dimineață, până în noapte, la modificarea zonei de Altar, la șlefuirea și vopsitul cu lac a dușumelelor, la vopsirea, modificarea și fixarea bancilor în podea. Au fost zile cu trudă multă, dar, așa cum spune Scriptura, toată oboseala au fost uitate. Bucuria oboselii.

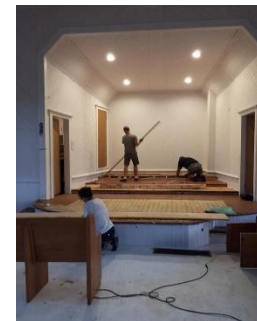

lui
al

Vrednic slujitor al Hristos și înțelept apărător dreptei credințe, mare cinstitor al Sfintei Cuvioase Parascheva și credincios luminător al neamului românesc, Sfinte Ierarhe Varlaam, roagă pe Hristos-Dumnezeu să ocrotească și să mântuiască sufletele noastre. (Troparul Sf. Ierarh Varlaam)

Despre bucuria și râvna noastră pentru Casa lui Dumnezeu, lăsăm fotografiile să vorbească. Ele pot exprima mult mai mult, decât pot cuvintele a o face, dar, cu toate acestea, și ele rămân neputincioase în fața realității.

FILE DE PATERIC

† L-a întrebat cineva pe avva Antonie: ce să fac ca să-i plac lui Dumnezeu? Iar bătrânul i-a răspuns: păzește ceea ce-ți spun: oriunde ai merge, să-l ai pe Dumnezeu înaintea ochilor pururea; orice ai face, să ai mărturia Sfințelor Scripturi; oriunde te-ai statornici, nu pleca devreme de-acolo. Urmează-le pe acestea trei și te vei mântui.

† I-a spus avva Antonie avvei Pimen: lucrarea cea mare a omului e să-și arunce păcatul înaintea lui Dumnezeu, și să se aștepte la ispită până la ultima suflare.

† A spus tot el: nimeni neispitit nu va putea merge în împărăția cerurilor. Că de aceea se spune: înlătură ispitele și nimeni nu mai e mântuit.

† L-a întrebat avva Pamvo pe avva Antonie: ce să fac? Iar bătrânul îi spuse: nu te încrede în dreptatea ta, nu te frământa pentru cele trecute; stăpânește-ți limba și pântecele.

† A spus avva Antonie: am văzut toate mrejele vrăjmașului întinse pe pământ, și am suspinat zicând: cine o să treacă printre ele? Și am auzit o voce care zicea: smerenia.

† A mai spus: sunt unii care își chinuie trupurile cu nevoița, dar din lipsa duhului deosebirii (discernământ.) s-au îndepărtat de Dumnezeu.

† A mai spus: de la aproapele vine și viața și moartea. Că dacă ne câștigăm aproapele, îl câștigăm pe Dumnezeu; dar dacă ne smintim (scandalizăm, șocăm) aproapele păcătuim față de Hristos.

† I-a spus un frate avvei Antonie: roagă-te pentru mine. Iar el: nici mie nu-mi va fi milă de tine, nici lui Dumnezeu, dacă singur nu te străduiești și nu te rogi lui Dumnezeu

† Odată avva Antonie a primit scrisoare de la Constantin împăratul ca să meargă la Constantinopol. Și se gândea ce să facă. Atunci i-a spus avvei Pavel, ucenicul lui:

- Să plec?
- Dacă pleci, Antonie te vei numi; dacă nu, avva Antonie

† A mai spus avva Antonie: eu nu mă tem nicidecum de Dumnezeu, ci îl iubesc, fiindcă iubirea izgonește teama

LĂSAȚI COPILII SĂ VINĂ LA MINE ȘI NU-I OPRIȚI

În ziua de 1 august 2020, Parohia noastră a organizat o drumeție, la care au participat, tinerii noștri de diferite vârste.

Împreună, ne-am bucurat de ieșirea în natură și de aducerea aminte a jocurilor copilăriei. Râsetele și voia bună au fost nelipsite. Ne-am bucurat de soare, de apă, de plajă și de cei câțiva stropi de ploaie.

DESPRE CREDINȚA NOASTRĂ

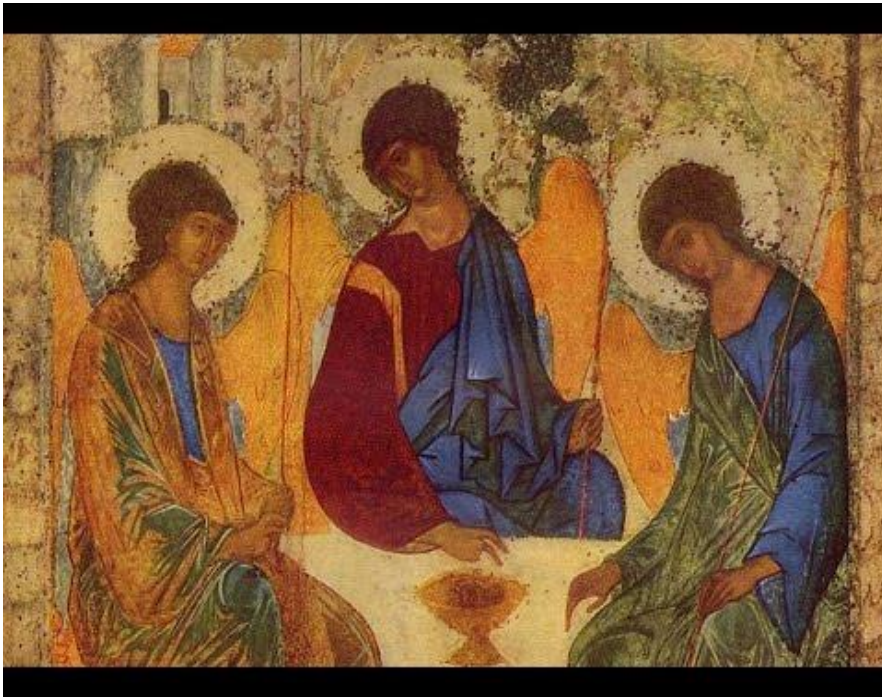
Sfânta Treime

Întrebare: Ați pomenit pe Hristos, Duhul Sfânt și pe Dumnezeu Tatăl. Puteți spune ceva mai mult despre Sfânta Treime?

Răspuns:

Conform învățaturii ortodoxe, Dumnezeu este întotdeauna și pentru totdeauna necunoscut și de neînțeles pentru creația Sa. Chiar și în viața veșnică a Împărăției lui Dumnezeu - Raiul, așa cum spu nem noi - oamenii nu vor cunoaște niciodată esența lui Dumnezeu, adică ceea ce este cu adevărat Dumnezeu în El Însuși.

Dar credem și mărturisim că Dumnezeu „inefabil, de neconceput, de neînțeles,

existent în veci”, pentru a folosi cuvintele liturghiei ortodoxe, s-a făcut cunoscut creației Sale. El s-a descoperit în omului și lumii, în Legea Vechiului Testament, prin intermediul Profetilor, și pe deplin și perfect în Hristos Mîntuitorul, prin Duhul Sfânt, în Biserica Noului Testament.

Oricum s-ar descoperi Dumnezeu, El face acest lucru prin Fiul Său (Cuvântul-Logos) și prin Duhul Sfânt. Este același Fiu și Duh prin care Dumnezeu a făcut lumea, prin intermediul căruia Dumnezeu S-a descoperit în Vechiul Testament, prin care Dumnezeu luminează și aduce la existență pe fiecare om din lume. Fiul ni se

face cunoscut ca om, în persoana lui Isus Hristos. Duhul vine la cei care cred în Hristos pentru a-i face fii ai lui Dumnezeu în El.

Astfel, îl avem întotdeauna și peste tot pe Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. În Biserica Ortodoxă mărturisim că acești trei nu sunt trei dumnezei competitivi, împărțiți și separați unul de celălalt. Dimpotrivă, credem că Tatăl, care este Sursa a tot ceea ce există, are întotdeauna pe Fiul Său și Duhul Său, care nu sunt creaturi, Care nu au fost făcuți ca orice și toți ceilalți, ci care există veșnic cu El; din, în și prin însăși ființa Sa divină.

De asemenea, credem că fiecare dintre cele trei persoane divine este divină în felul său unic, totuși trăind și acționând întotdeauna în unitatea perfect absolută a adevărului și iubirii divine. Astfel, cei trei sunt unul, nu numai pentru că ceea ce sunt este unul și același, ci și pentru că unirea lor divină nu permite nicio separare sau dualitate sau divizare.

Trebuie să subliniem că învățătura ortodoxă despre Sfânta Treime nu este o „dogmă abstractă” gândită de niște minți inteligente. Este expresia la nivel de cuvinte a experienței iubitoare a lui Dumnezeu în Biserica. Dogma Sfintei Treimi este produsul comuniunii vie a omului cu Tatăl, prin Fiul, în Duhul Sfânt. (Text preluat de pe Websitul *Orthodox Church of America*)

Împărate al veacurilor și Doamne cel mai înainte de veci, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută, Dumnezeule cel slăvit în Sfânta Treime, Căruia se închină tot genunchiul; al celor cerești, al celor pământești și al celor de dedesubt. Pentru aceasta și noi, ca cei ce suntem luminați cu Sfânta Taină a Botezului întru numele Tău cel întreit sfânt deși nevrednici fiind, îndrăznim a-Ți aduce această cântare de laudă; iar Tu ca Făcătorul, Purtătorul de grijă și Judecătorul nostru, ia aminte spre glasul rugăciunii robilor Tăi, și nu depărta mila Ta de la noi, pentru ca din adâncul sufletului pururea să strigăm Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt. (Acatistul Sfintei Treimi - Condacul I)

CARTEA FACEREA

SCRIITOR: Moise

NUME: Geneza

Numele este luat din Septuaginta, o traducere în limba greacă a Vechiului Testament, făcută la Alexandria între anii 285 și 247 î. Hr. la porunca lui Ptolemeu Philadelphus. Iosephus afirmă că traducerea a fost făcută de 72 de preoți (de unde i se trage numele) în 72 de zile. Fiecare dintre cele 12 triburi au fost reprezentate de câte șase preoți. Hristos și Pavel au citat din Septuaginta, cel mai vechi text ebraic care s-a păstrat până azi.

Facerea este cartea originilor și a familiilor - originea creației, omului, femeii, sabatului, căsătoriei, familiei, muncii, păcatului, uciderii, jertfei, raselor, limbilor, culturii, civilizației și mântuirii.

Termenul "*geneză/facere*" înseamnă "origine", "sursă", "naștere". Sensul cel mai apropiat originalului este de "naștere". Derivă din verbul grecesc *genao*, care înseamnă "a da naștere".

Geneza este cartea începuturilor dar, mai ales, a nașterilor și a genealogiilor, fapt deseori trecut cu vederea.

Simplu spus, Cartea Facerea este înregistrarea arborelui genealogic al familiei evreilor. Este cartea obârșiei cerului, a pământului și a omului. Chiar și nașterea din nou este sugerată în Facerea 3.15, unde se găsește prima mențiune despre un Mântuitor.

REZUMAT (conform cu genealogiile):

Gen. 1- 2.6 Cartea originii cerului și a pământului - un poem divin al creației; lucrarea creatoare lui Dumnezeu;

Gen. 2.7- 6.8 Cartea urmașilor lui Adam (om, antropoid). Adam a fost creat, dar i s-au născut fii;

Gen. 6.9- 9.29 Urmașii lui Noe;

Gen. 10.1- 11.9 Urmașii fiilor lui Noe;

Gen. 11.10- 26 Urmașii fiilor lui Sem;

Gen. 11.27- 25.11 Urmașii lui Terah;

Gen. 25.12-18 Urmașii lui Ismael;

Gen. 25.19- 35.29 Urmașii lui Isaac

Gen. 36.1- 37.1 Urmașii lui Esau;

Gen. 37.2- 50.26 Urmașii lui Iacov (este prezentată întâi spița respinsă, apoi cea aleasă; potrivit cu I Cor. 15.46, care conține principiul prezentării genealogiilor);

CHEIE: Urmași

SCOP: Să ne prezinte familiile - Facerea 12.3; 22.18; 28.13,14; Faptele Apostolilor. 3.25; Gal. 3.6, 9, 16. Primele 11 capitole acoperă minimum 2000 de ani. De la capitolul 12 până la capitolul 50, perioada este de 350 de ani. Această împărțire ar trebui să ne atragă atenția: *11 capitole acoperă peste 2000 de ani, 39 de capitole acoperă doar 350 de ani.*

Este evidentă încetinirea ritmului în prezentarea faptelor la capitolul 12. Primele 11 capitole constituie, deci, o prefață la restul cărții și al Bibliei.

Dușmănie voi pune între tine și între femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul. (Facerea 3.15)

După aceea a zis Domnul către Avram: "Ieși din pământul tău, din neamul tău și din casa tatălui tău și vino în pământul pe care îți-l voi arăta Eu. Și Eu voi ridica din tine un popor mare, te voi binecuvânta, voi mări numele tău și vei fi izvor de binecuvântare. Binecuvânta-voi pe cei ce te vor binecuvânta, iar pe cei ce te vor blestema îi voi blestema; și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului". (Facerea 12.1-3)

SEPTEMBRIE

- 1 M + Sf. Cuv. Dionisie Exiguul (cel Smerit); Sf. Cuv. Simeon Stâlpnicul; Sf. 40 de Mucenici din Adrianopol (*Începutul anului bisericesc*) (*Tedeum*)
- 2 M Sf. Mc. Mamant; Sf. Ier. Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului
- 3 J Sf. Sfințit Mc. Antim, episcopul Nicomidiei; Sf. Cuv. Teocist; + Sf. Cuv. Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara
- 4 V Sf. Sfințit Mc. Vavila; Sf. Proroc Moise; Sf. Mc. Petroniu
- 5 S Sf. Proroc Zaharia și Dreapta Elisabeta, părinții Sf. Ioan Botezătorul
-
- Duminica a 13-a după Rusalii. Ap. I Corinteni 16.13-24; Ev. Matei 21.33-44**
(*Pilda lucrătorilor răi*). Glas 4, voscr. 2.
-
- 6 D + Pomenirea minunii Sf. Arhanghel Mihail în Colose; Sf. Mc. Eudoxie
- 7 L Sf. Mc. Sozont; + Sf. Cuv. Simeon și Amfilohie de la Pângărați (*Înainte-prăznuirea Nașterii Maicii Domnului*)
- 8 M (+) **Nașterea Maicii Domnului**
- 9 M Sf. și Dreptii dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana; +) Sf. Cuv. Chiriac de la Tazlău; +) Sf. Cuv. Onufrie de la Vorona; Sf. Părinți de la Sinodul al III-lea Ecumenic
- 10 J Sf. Mc. Minodora, Mitrodora și Nimfodora
- 11 V Sf. Cuv. Teodora din Alexandria; Sf. Cuv. Eufrosin bucătarul
- 12 S Sf. Mc. Avtonom, Macedonie și Teodul (*Odovania praznicului Nașterii Maicii Domnului*)
-
- Duminica dinaintea înălțării Sfintei Cruci. Ap. Galateni 6.11-18; Ev. Ioan 3.13-17**
(*Convorbirea lui Iisus cu Nicodim*). Glas 5, voscr. 3.
-
- 13 D + Târnosirea Bisericii Învierii din Ierusalim; Sf. Sfințiți Mc. Corneliu Sutașul și Ciprian, episcopul Cartaginei; + Sf. Cuv. Ioan de la Prislop; Sf. Mc. din Dobrogea: Macrobie, Gordian, Ilie, Zotic, Lucian și Valerian (*Înainte-prăznuirea Înălțării Sfintei Cruci*)
- 14 L (+) **Înălțarea Sfintei Cruci (Post)**
- 15 M +) Sf. Ier. Iosif cel Nou de la Partoș, mitropolitul Banatului; + Sf. Mare Mc. Nichita; + Sf. Ier. Visarion, arhiepiscopul Larisei
- 16 M Sf. Mare Mc. Eufimia; Sf. Mc. Meletina și Ludmila
- 17 J Sf. Mc. Sofia și fiicele sale: Pistis, Elpis și Agapi, +) Sf. Ier. Dionisie, episcopul Cetății Albe - Ismail
- 18 V Sf. Ier. Eumenie, episcopul Gortinei; Sf. Mc. Ariadna
- 19 S Sf. Mc. Trofim, Savatie și Dorimedont
- Duminica după înălțarea Sfintei Cruci. Ap. Galateni 2.16-20; Ev. Marcu 8.34-38; 9.1 (Luarea Crucii și urmarea lui Hristos).** Glas 6, voscr. 4.
-
- 20 D Sf. Mari Mc. Eustație și soția sa, Teopista, cu cei doi fii ai lor: Agapie și Teopist
- 21 L Sf. Ap. Codrat; Sf. Proroc Iona (*Odovania Înălțării Sfintei Cruci*)
- 22 M +) Sf. Ier. Mc. Teodosie de la Mănăstirea Brazi; Sf. Sfințit Mc. Foca
- 23 M Zămislirea Sf. Proroc Ioan Botezătorul; Sf. Cuv. Xantipa și Polixenia
- 24 J Sf. întâia Muceniță și întocmai cu Apostolii Tecla; Sf. Cuv. Siluan Athonitul; + Sf. Muc. Petru Aleutul și Sf. Sfințit Muc. Iuvenalie din Alaska

- 25 V Sf. Cuv. Eufrosina; Sf. Cuv. Pafnutie Egipteanul; Sf. Cuv. Serghie de la Radonej
- 26 S +) Adormirea Sf. Ap. și Evanghelist Ioan; +) Sf. Voievod Neagoe Basarab; Dreptul Ghedeon
-
- Duminica a 18-a după Rusalii. Ap. 2 Corinteni 9.6-11; Ev. Luca 5.1-11 (Pescuirea minunată).** Glas 7, voscr. 5.
-
- 27 D +) Sf. Ier. Martir Antim Ivireanul, mitropolitul Țării Românești; Sf. Mc. Calistrat și Epiharia
- 28 L + Sf. Cuv. Hariton Mărturisitorul; Sf. Prooroc Baruh
- 29 M Cuv. Chiriac Sihastrul; Sf. Mc. Petronia
- 30 M Sf. Ier. Grigorie Luminătorul, arhiepiscopul Armeniei; Sf. Mc. Ripsimia și Gaiani

Preasfântă Treime, Stăpânire de o ființă, pricinuitoare a tot binele; ce vom răsplăti Ție pentru toate câte ne-ai dat nouă, păcătoșilor și nevrednicilor, pe care mai înainte de a ne naște noi în lume le-ai rânduit, și pentru toate cele ce ne dai fiecăruia din noi în toate zilele și pentru cele ce ai gătit nouă tuturor în veacul cel viitor?

Deci se cuvenea pentru atâtea binefaceri și îndurări, să mulțumim Ție nu numai cu cuvintele, ci mai ales cu faptele, păzind și împlinind poruncile Tale; iar noi cu patimile noastre și cu obiceiurile cele rele în nenumărate păcate și fărădelegi ne-am aruncat.

Pentru aceasta, ca cei ce suntem întinați, nu numai că nu îndrăznim a ne arata înaintea preasfintei feței Tale celei întreit strălucitoare, ci nici preasfânt numele Țău a-l chema, de nu ai fi binevoit Însuși Tu spre a noastră mângâiere a ne vesti nouă; că pe cei drepti și curați iubești, iar pe păcătoșii care se pocăiesc îi mântuiești și cu milostivire îi primești.

Deci, caută, o Dumnezeiască Treime, din înălțarea sfintei slavei Tale asupra noastră, mult păcătoșilor; și bunăvoința noastră în loc de fapte bune o primește, și ne dă nouă duhul pocăinței celei adevărate; ca, urând tot păcatul, întru cuvioșie și dreptate până la sfârșitul vieții noastre să petrecem, făcând voia Ta cea sfântă și slăvind cu cuget curat și cu fapte bune preadulcele și preaîncuviințat numele Țău. Amin. (Rugăciune către Preasfânta Treime)

